

To sider af samme sag

- Omkring år 1890 besluttede den belgiske dyrlæge og professor A. Reul sig for at skabe en belgisk hyrdehunderace, kan man læse på Specialklubben for Belgiske Hyrdehundes hjemmeside. - Reul samlede derfor 117 forskellige hyrdehunde for at se, hvilket grundmateriale han havde at arbejde ud fra. Hundene var ganske forskelligartede, men det lykkedes at indkredse en type, som fik navnet belgisk hyrdehund. Den første standard blev udformet i 1892.

- Til at begynde med fandtes racen i tre varianter: langhåret (nu tervueren og groenendael), korthåret (nu malinois) og ruhåret (nu laekenois). Senere - i 1907 - blev den langhårede variant splittet op i to; groenendael, som er sort, og tervue-

Tervueren og groenendael er én og samme hund – bortset fra farven.

Tervuereren er rødgul med maske, mens groenendaelen er sort

■ Af Wiegaarden/
Tine Luther

ren, som er "fauve-charbonne" (rødgul bundfarve med sorte hårspidser. Hunden skal også have sort maske). Tervueren findes også i grå-charbonne, men ifølge standarden er det ikke en velanset farve.

- Navnet groenendael stammer fra et slot, hvorfra hunden Duc de Groenendael, der betragtes som den sorte langhårede variants stamfader, kommer. Den rødgule variant fik sin betegnelse, tervueren, fra en landsby af samme navn, hvor der fandtes en del af de rødgule langhårede belgiske hyrdehunde.

Får – og forbrydere

- Oprindeligt blev den belgiske hyrdehund mest brugt til at hyrde får, og de første

Groenendael var den første af de langhårede belgiske hyrdehunde, der kom til Danmark. (Foto: Wiegaarden/Jørgen Bak Rasmussen)

Tervueren er rødgul med maske. Denne variant af den belgiske hyrdehund er den mest udbredte i Danmark. (Foto: Michael Thrane)

Marco på 11 år har overtaget sin fars agility-tervueren og dyrker sporten med stor iver. (Foto: Wiegaarden/Tine Luther)

brugsprøver, man indførte, var da også hyrdehundepøver på får. Men ret hurtigt indførtes desuden en række andre brugsprøver såsom lydighedsprøver, springprøver, sporprøver og prøver i forsvars- og angrebsarbejde.

- Som brugshund hos militær og politi har de belgiske hyrdehunde haft stor succes. Eksempelvis findes der i Amsterdam en statue fra 1922 af en hollandsk tervuerenhan, som var sporhund ved politiet i Amsterdam og efter sigende fandt frem til over 200 efterlyste personer.

- Den dag i dag bruger politiet i Belgien, Holland og Frankrig ligeså mange belgiske hyrdehunde som schæfere. Blandt de relativt få fæholdere, der er tilbage i Belgien, er der også en del, der har belgiske hyrdehunde som hjælpere.

De langhårede i Danmark

- De første groenendael kom til Danmark i 1968, mens tervueren først nåede hertil i 1977, fortæller Susanne Klug og Michael

Thrane, Kennel Susmik, der har opdrættet tervueren i en årrække. - De første år gik det hurtigt, og der blev lavet forholdsvis mange kuld. På det tidspunkt var der marked for en del hvalpe. Desværre fik nogle af de første hunde et dårligt ry, der gik på, at de var nervøse.

- Uanset hvordan de første danske tervueren og groenendael måtte have været, har vi gennem de sidste mange år haft en alsidig familiehund med et meget godt temperament, siger Michael Thrane. - Alligevel støder vi dog stadigvæk på det dårlige ry fra "gamle dage" indimellem. For eksempel kender vi flere tilfælde, hvor dyrlæger overrasket har sagt "hold da op, hvor din hund har et godt temperament." Det tror de åbenbart er usæd-

Nicklas på bare 9 år er begyndt at træne lydighed med en af familiens tervuere. (Foto: Wiegaarden/Tine Luther)

Tervueren, som ses her, og groenendael er gode familiehunde. (Foto: Wiegaarden/Tine Luther)

vanligt for racen. Den opfattelse er jo kedelig, for den kan give racen en dårlig reklame, som den slet ikke fortjener.

- I starten af 1980'erne skete der virkelig noget på opdrætssiden. Der blev tradition for, at opdrætterne samledes og rejste til Frankrig, hvor den største og mest prestigefyldte specialudstilling for belgiske hyrdehunde finder sted. Her begyndte man at udvælge avlshunde, og dermed kom der mange nye og gode blodlinjer til Danmark. Nu blev grunden lagt til opdræt af god kvalitet både hvad type og temperament angår.

Til det hele

- Tervueren og groenendael - ja, alle de belgiske hyrdehunde - er usædvanlig alsidige, mener Susanne og Michael. - Stort ➔

...TO SIDER AF SAMME SAG

Groenendael/tervueren kræver ikke den store pelspleje for at se godt ud. De skal blot børstes igennem en gang imellem. I forbindelse med fældning er det en fordel at børste dem ofte, så man ikke har hårene, som falder af i store klumper, liggende over hele gulvet. (Foto: Wiegaarden/Jørgen Bak Rasmussen)

Tervueren og groenendael er forholdsvis sjældne hunde i Danmark. Den mest udbredte er den rødgule tervueren. (Foto: Wiegaarden/Tine Luther)

set uanset hvad du gerne vil bruge dem til, kan de honorere dine krav. De elsker at arbejde og er meget ivrige efter at behage deres fører ved at gøre det rigtige.

- Vi kan nævne flere eksempler på alsidigheden: Det var en tervueren, der blev individuel agilitymester ved dette års VM i Frankrig, en anden er redningshund og deltog ved eftersøgningerne ved de store jordskælv i Tyrkiet for nogle år siden, og en af de allerførste servicehunde i Dan-

mark var såmænd også en tervueren. Ud over disse ting, kan man også bruge sin tervueren eller groenendael til lydighed eller brugshundearbejde. Det sidste nye, som er ved at blive en populær aktivitet i Danmark og især i Sverige indenfor racen, er kørsel med vogn eller slæde. Og så må vi jo ikke glemme det oprindelige: hyrdehundearbejdet på får. I Danmark har dette hidtil ikke været særlig udbredt, men flere og flere fatter interesse for det, og nogle arbejder på at tage en "hyrdeprøve". Hyrdeinstinkterne ligger dybt i hundene, hvilket vi tidligere har set ved konkurrencer i hyrdearbejde i Belgien og Holland.

- Tervueren/groenendael har et moderat motionsbehov, men de skal have lov at bruge hjernen, siger Michael. - De kan godt tilpasse sig som "sofahunde", men jeg synes, at racen fortjener at blive brugt til noget. Man kan få så meget godt ud af den, hvis man vil. Foretrækker man en "Klappe-kage-hund", er der så mange andre racer, der er mere velegnede.

Passer på hus og hjem

- Ønsker man en hund, der passer på en, kan svaret også være en tervueren eller groenendael. Det er en god vagthund, som ikke slipper ubudne gæster ind. Hvis man er utryk ved nogen, mærker hunden det med det samme, fordi den er så opmærksom på sin fører, og den passer godt på en.

- Vi har et meget sigende eksempel med en af vores hunde, fortæller Susanne. - Den gik på gårdspladsen, som er hegnet ind. En af vores bekendte kom på besøg. Han havde set hunden en gang før og hilste nu på den med dens navn og rakte armen frem for at åbne lågen. Hunden sad med det samme i armen på ham. Den bed ikke hårdt, men den markerede tydeligt, at han ikke skulle gå ind. Straks

Michael kom frem og sagde "hej" fik gæsten lov at gå ind, og hunden viste glæde ved ham. Nu var han velkommen.

Uhyre signalfølsom

- Tervueren/groenendael er en uhyre signalfølsom hund, fastslår Michael og Susanne. - De aflæser os hele tiden, og de skal tages med glæde uden råb og store armbevægelser. Råber man ad dem og

Den ruhårede variant af den belgiske hyrdehund, laekenois. Denne variant er uhyre sjælden i Danmark. Sidste år blev der kun registreret to nye eksemplarer hos Dansk Kennel Klub. (Foto: Wiegaarden/Tine Luther)

Den korthårede variant af den belgiske hyrdehund, malinois, er efter tervueren den næsthyppigste "belgier" i Danmark. Malinoisen bruges typisk til brugshundearbejde. (Foto: Wiegaarden/Jørgen Bak Rasmussen)

Tervueren og groenendael søger gerne øjenkontakt med føreren. (Foto: Wiegarden/Tine Luther)

slår ud med arme og ben, står de af. Så vil de simpelthen ikke være med, og de trækker sig væk. Netop på grund af signalfølsomheden er det ikke nødvendigt at skælde og smælde. Har de gjort noget galt, er det ofte nok at puste sig en smule op – de læser signalet med det samme og forstår beskeden.

- Især fordi disse hunde har et forholdsvis følsomt sind, bør de trænes med moderne træningsmetoder. Er man for hård ved dem, kan man nemlig knække dem psykisk. Det er da bestemt heller ikke nødvendigt at være hård ved en tervueren eller groenendael. De vil gerne gøre føreren tilpas, og de er intelligente og lærer hurtigt. Det skal dog siges, at de er noget sent udviklede i forhold til visse

andre racer, men kører man stille og roligt frem med træningen, kan de til gengæld være på toppen i mange år.

- Tervueren og groenendael er kvikke og årvågne, og de følger med i, hvad der foregår omkring dem. Et særligt kendetegn ved dem er, at de søger megen øjenkontakt med deres fører, hvilket jo er et led i deres aflæsning af førerens signaler.

- Signalfølsomheden kommer også i den grad til udtryk, når der er flere hunde samlet. De er generelt nemme at have

sammen. De læser hinanden utrolig meget og klarer tingene med ganske små signaler; med mimik, ører, haler mv.

- En anden skæg ting ved tervueren og groenendael, som også kendes fra få andre racer, er, at de smiler ofte. Det ser ud nøjagtigt, som når mennesker smiler. Dette skal man være opmærksom på, så man ikke misforstår det som en trussel; som om de viser tænder. Det betyder simpelthen, at de er godt tilpas. ■

1/2 ann.